

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 2) ศึกษาระดับพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในปีการศึกษา 2557- 2558 โดยเปิดตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607-610) ได้จำนวน 317 คน ใช้การเทียบสัดส่วนเพื่อหาจำนวนผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียนและใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ในการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.36 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.64 มีอายุระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.43 รองลงมาคืออายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.285 อายุ 56 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.03 และมีอายุระหว่าง 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.26 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.50 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.50 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน คือ การงานอาชีพและเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 28.70 รองลงมาคือ คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 24.92 ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 16.09 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 10.09 สุขศึกษาและพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.57 ภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 4.73 และวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 3.16

2. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน รองลงมาคือ ปัจจัยเกี่ยวกับ

เศรษฐกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน และด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนและสารสนเทศ ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว และปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ระบบพีซีในโรงเรียน ตามลำดับ

2.1 ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง ครูมีระดับความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การมีสุขภาพไม่แข็งแรง (โรคประจำตัว ความพิการ หรือข้อบกพร่องทางบุคลิกภาพ) ส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรม รองลงมาคือ ปัญหาส่วนตัวและมีภาวะความเครียดทางประสาท ส่งผลทำให้นักเรียนพฤติกรรมเปลี่ยน ความรู้สึกกังวลในเรื่องบุคลิกลักษณะของตัวเอง เช่น รูปร่าง หน้าตา อ้วน ผอม ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ความรู้สึกกดดันและผิปกติทางอารมณ์เพศ ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน กรรมพันธุ์มีผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน สติปัญญา มีผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ภาวะแห่งจิตใจมีผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2 ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 7 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ในครอบครัวมีการทะเลาะวิวาทจะทำให้นักเรียนขาดความอบอุ่น รองลงมาคือ ครอบครัวที่เปิดโอกาสให้ได้รับคำอธิบายและตัดสินใจทำให้นักเรียนพัฒนาไปในทางที่ดี ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ หากพ่อแม่เลี้ยงดูเข้มงวด เต็มไปด้วยกฎระเบียบ นักเรียนก็มีพฤติกรรมที่เก็บกด พ่อแม่เป็นประชาธิปไตย ทำให้นักเรียนมีความอบอุ่นกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ส่วนพ่อแม่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนมีแนวโน้มที่จะรับพฤติกรรมที่ดีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3 ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โรงเรียนตั้งอยู่ในที่ใกล้แหล่งบริการ เช่น ร้านเกม/อินเทอร์เน็ตส่งผลให้พฤติกรรมนักเรียนไม่เหมาะสม รองลงมาคือ นักเรียนพบเห็นการพหุศาสตร์เสพติด ส่งผลให้พฤติกรรมนักเรียนไม่เหมาะสม โรงเรียนตั้งอยู่ในที่ใกล้ร้านค้าคาราโอเกะ ร้านเช่าหนังสือดี โต๊ะสนุก ส่งผลให้พฤติกรรมนักเรียนไม่เหมาะสม ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ กฎระเบียบที่เข้มงวดเกินไปของโรงเรียนส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมต่อต้านมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.4 ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ชุมชนที่มีแหล่งอบายมุขส่งผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เอาใจใส่ดูแลตนเอง รองลงมาคือ การแข่งขันชนวัว ปลากัด และไก่ชนภายในชุมชนมีผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเล่นแบบในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ ส่วนใหญ่มีประชากรที่เบี่ยงเบนทางเพศอยู่จำนวนมากส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเล่นแบบ

การทำร้ายร่างกายของชาวบ้านภายในชุมชนการมีผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการรังแกเพื่อนในโรงเรียน ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชุมชนแออัด จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ก้าวร้าว ดุด่าเสียดใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.5 ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ชุมชนที่มีแหล่งอบายมุขส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เอาใจใส่ดูแลตนเอง รองลงมาคือ เมื่อเข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ส่งผลให้นักเรียนอยากหยุดเรียนหรือลาออก นักเรียนถูกเพื่อนข่มขู่ ทำร้ายร่างกาย และกรรโชกทรัพย์ ส่งผลให้นักเรียนอยากหยุดเรียนหรือลาออก และข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ในกลุ่มเพื่อนนักเรียนมีการสูบบุหรี่ ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเลียนแบบ ส่วนกลุ่มเพื่อนนักเรียนมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเลียนแบบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.6 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้ไม่แน่นอน ส่งผลให้นักเรียนจึงต้องหาเงินโดยวิธีที่ไม่เหมาะสม รองลงมาคือ นักเรียนต้องการสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว จึงต้องหาเงินโดยวิธีที่ไม่เหมาะสม นักเรียนมีความพร้อมด้านการเงิน ส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้ยืมที่ฟุ่มเฟือยเพื่อสนองความต้องการได้ทุกอย่าง เช่น มีโทรศัพท์ เลี้ยงเพื่อนฝูง และข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ครอบครัวนักเรียนมีเศรษฐกิจไม่ดีจึงต้องดิ้นรนหาเงินโดยไม่คำนึงถึงอาชีพที่ถูกหรือผิด นักเรียนมีความกตัญญูต่อพ่อแม่เห็นว่าครอบครัวยากจน จะส่งผลทำให้มีพฤติกรรมที่ประหยัคอดออม ส่วนนักเรียนมีพื้นฐานคติแตกต่างกับตน คิดน้อยใจ จึงหาทางออกไม่ยอมแพ้โชคชะตาชีวิตที่เป็นอยู่ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.7 ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนและสารสนเทศ ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนมีความพึงพอใจในการที่ได้เข้าไปเที่ยวชมตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ มากกว่าจะอยู่กับครอบครัว รองลงมาคือ การสื่อสารยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลให้นักเรียนต้องตกเป็นแหล่งหารายได้ของนายทุนที่แสวงหาผลประโยชน์ ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การโฆษณาในยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลให้นักเรียนหลงใหลจนเกิดการเบี่ยงเบน การโฆษณา สื่อวิทยุมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน ส่วนการสื่อสารในปัจจุบันส่งผลให้นักเรียนหลงใหลกระแสอิทธิพลของสื่อวิทยุโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.8 ปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับสุดท้าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียนส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี รองลงมาคือ

การใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียนส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมทางเจตคติที่ดีและเหมาะสม ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียนส่งผลทำให้นักเรียน มีวุฒิภาวะทางอารมณ์เหมาะสม พี่เลี้ยงที่สามารถให้คำปรึกษาแก่ส่งผลทำให้นักเรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสม การใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียนส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมทางกายที่เหมาะสม ส่วนพี่เลี้ยงที่เป็นนักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่าที่มีความประพฤติดี เป็นตัวอย่างที่ดี ส่งผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมตามแบบอย่างที่ดี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. ระดับพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พฤติกรรมด้านอารมณ์ รองลงมาคือ พฤติกรรมทางกาย และ พฤติกรรมด้านเจตคติ ตามลำดับ

3.1 พฤติกรรมทางกาย มีระดับพฤติกรรมของนักเรียน เป็นลำดับที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สนใจการเรียนทำให้ผลการเรียนดีขึ้น เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน รองลงมาคือนักเรียนมีการปรับปรุงตนเองให้มีการแต่งกายที่สะอาดขึ้นเมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน การไม่มั่วสุมทางเพศ ไม่ใช้สารเสพติด และมีความสัมพันธ์กับคนคนในครอบครัวหรือเพื่อนที่ดีขึ้น มีการเอาใจใส่ดูแลตนเองดีขึ้น เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน นักเรียนมีสัมมาคารวะ มีความสุภาพ พุดจาสุภาพเหมาะสม ไม่ได้เถียง ปฏิบัติตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้ มาโรงเรียนตรงเวลา เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียนนักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ นักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบ สามารถปรับพฤติกรรมมาเป็นถูกระเบียบตามโรงเรียนกำหนดไว้ เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.2 พฤติกรรมด้านอารมณ์ มีระดับพฤติกรรมของนักเรียน เป็นลำดับที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือนักเรียนมีพฤติกรรมไม่โกรธง่าย ไม่ฉุนเฉียว ไม่ใช้อารมณ์ เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน รองลงมาคือ นักเรียนมีเหตุผล เพิ่มขึ้น เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน นักเรียนควบคุมอารมณ์ตนเองได้ เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน นักเรียนรู้จักระงับอารมณ์ เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน นักเรียนมีเข้มแข็งมากขึ้นเมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน ส่วนนักเรียนมีพฤติกรรมอารมณ์ที่ไม่รุนแรง ไม่ทะเลาะวิวาทเมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.3 พฤติกรรมด้านเจตคติ มีระดับพฤติกรรมของนักเรียน เป็นลำดับสุดท้าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีเจตคติที่ดีต่อบรรยากาศภายในโรงเรียน รองลงมาคือ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนในห้องเรียน และในโรงเรียน ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนในห้องเรียนและในโรงเรียน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอน มีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนของครูในการส่งเสริมในจัดกิจกรรม ส่วนมีเจตคติที่ดีต่อบรรยากาศภายในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน (X_1) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.268 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ (X_2) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.850 ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน (X_3) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.259 ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนและสารสนเทศ (X_4) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.450 ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง (X_5) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.059 และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน (X_6) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.091 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.963 ประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 92.80 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ร้อยละ 13.07

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน รองลงมาคือ ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน และด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนและสารสนเทศ ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว และปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีช่วงอายุที่เข้าเป็นวัยรุ่นส่งผลทำให้ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน มีผลกับพฤติกรรม เพราะว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ติดเพื่อน และอาจคิดว่าเพื่อนเข้ากับตนมากที่สุด รวมทั้งต้องการอยู่กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน เพราะคิดและเห็นด้วยในเรื่องเดียวกัน ไม่ขัดแย้งหรือการอยู่กับเพื่อน ทำให้รู้สึกอิสระ จึงส่งผลทำให้ครุมีระดับความคิดเห็นว่าปัจจัยในกลุ่มเพื่อนจะมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนช่วงที่เข้าสู่เป็นวัยรุ่นมากเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร เพชรดำ, ไพบูลย์ แยมกสิกร และคณะ (2554 : 49-52) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา จังหวัดนครนายก พบว่า โดยรวมนักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง ครูมีระดับความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมีสุขภาพไม่แข็งแรง (โรคประจำตัว ความพิการ หรือข้อบกพร่องทางบุคลิกภาพ) ส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรม รองลงมาคือ ปัญหาส่วนตัวและมีภาวะความเครียดทางประสาท ส่งผลทำให้พฤติกรรมเปลี่ยน ความรู้สึกกังวลในเรื่องบุคลิกลักษณะของตนเองเช่น รูปร่าง หน้าตา อ้วน ผอม ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ความรู้สึกกดดันและผิดปกติทางอารมณ์เพศ ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน กรรมพันธุ์มีผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน สติปัญญา มีผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ภาวะแห่งจิตใจมีผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนแต่ละคนก็จะมีสรีระที่แตกต่างกัน เช่น อ้วน ผอม สูง เตี้ย หรือบางคนอาจจะแข็งแรง บางคนอาจจะไม่แข็งแรง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจของตัวเอง รวมถึงอาจจะส่งผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาทั้งดีหรือไม่ดี จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนอาจมีผลต่อการปรับพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อให้อยู่ในสังคมเพื่อน สังคมในโรงเรียนเพื่อให้เทียบเท่ากับเพื่อนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร เพชรดำ, ไพบุลย์ เข้มกสิกร และคณะ (2554 : 49-52) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา จังหวัดนครนายก พบว่านักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อด้านปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง อยู่ในระดับมาก

1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 7 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ในครอบครัวมีการทะเลาะวิวาทจะทำให้นักเรียนขาดความอบอุ่น รองลงมาคือ ครอบครัวที่เปิดโอกาสให้ได้รับคำอธิบายและตัดสินใจทำให้นักเรียนพัฒนาไปในทางที่ดี ข้อที่อยู่ในระดับปานกลางคือ หากพ่อแม่เลี้ยงดูเข้มงวด เต็มไปด้วยกฎระเบียบ นักเรียนก็มีพฤติกรรมที่เก้บกด พ่อแม่เป็นประชาธิปไตย ทำให้นักเรียนมีความอบอุ่นกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ส่วนพ่อแม่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนมีแนวโน้มที่จะรับพฤติกรรมที่ดีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการดูแลเด็กของผู้ปกครอง ส่งผลพฤติกรรมนักเรียน โดยถ้าการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องต่างๆของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ อบอุ่นปลอดภัยผู้ปกครองไม่ตามใจเด็กจนเกินไปและไม่เข้มงวดกวดขันจนเกินไป รู้จักยอมรับนับถือความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นและมีความมั่นใจในตนเอง ส่งผลต่อแบบแผนพฤติกรรมของนักเรียนในปัจจุบัน และสัภาพของเด็กในอนาคต จึงส่งผลทำให้ครูมีความคิดเห็นว่าปัจจัยการเลี้ยงดูของครอบครัวก็อาจมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์

ของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาคภูมิ อิ่มสอาด (2555 : 56-61) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง พบว่า ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองแบบประชาธิปไตยส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ในระดับมาก

1.3 ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ โรงเรียนตั้งอยู่ในที่ใกล้แหล่งบริการ เช่น ร้านเกม/อินเทอร์เน็ตส่งผลให้พฤติกรรมนักเรียนไม่เหมาะสม รองลงมาคือ นักเรียนพบเห็นการพกพาสารเสพติด ส่งผลให้พฤติกรรมนักเรียนไม่เหมาะสม โรงเรียนตั้งอยู่ในที่ใกล้ร้านค้าโอเคะ ร้านเช่าหนังซีดี โต๊ะสนุก ส่งผลให้พฤติกรรมนักเรียนไม่เหมาะสม ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ กฎระเบียบที่เข้มงวดเกินไปของโรงเรียนส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมต่อต้านมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.4 ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ชุมชนที่มีแหล่งอบายมุขส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เอาใจใส่ดูแล รองลงมาคือ การแข่งขันจนวัวปลากัด และไก่ชนภายในชุมชนมีผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเล่นแบบ ในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ส่วนใหญ่มีประชากรที่เบี่ยงเบนทางเพศอยู่จำนวนมากส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเล่นแบบการทำร้ายร่างกายของชาวบ้านภายในชุมชนการมีผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการรังแกเพื่อนในโรงเรียน ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชุมชนแออัด จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ก้าวร้าว ดุด่าเสียด มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บรรยากาศการอยู่ร่วมกันในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่กฎระเบียบการอยู่ร่วมกันในชุมชน รวมถึงการเอาใจใส่ต่อพฤติกรรมของบุคคลในชุมชนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นวัยที่มีความต้องการการได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้างหรือจากบุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้นๆ หากสังคมนั้นยกย่องคนดี บุคคลในสังคมย่อมประพฤติดีเพื่อตนจะได้รับการยกย่องด้วยเช่นกันในทางตรงกันข้ามหากชุมชนขาดกฎระเบียบวินัยในการอยู่ร่วมกัน ไม่เอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน ไม่ช่วยกันดูแลบุตรหลานย่อมทำให้ชุมชนมีแต่ความวุ่นวายและก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นปัจจัยด้านชุมชนส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้อง ภาคภูมิ อิ่มสอาด (2555 : 56-61) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง พบว่า ปัจจัยด้านชุมชนส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ในระดับมาก

1.5 ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ชุมชน

ที่มีแหล่งอบายมุขส่งผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไม่เอาใจใส่ดูแลตนเอง รองลงมาคือ เมื่อเข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ส่งผลทำให้นักเรียนอยากหยุดเรียนหรือลาออก นักเรียนถูกเพื่อนข่มขู่ ทำร้ายร่างกาย และกรรโชกทรัพย์ ส่งผลทำให้นักเรียนอยากหยุดเรียนหรือลาออก และข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ในกลุ่มเพื่อนนักเรียนมีการสูบบุหรี่ ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเลียนแบบ ส่วนกลุ่มเพื่อนนักเรียนมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเลียนแบบ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนกำลังเข้าสู่วัยรุ่น จึงทำให้ต้องการอยู่กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน เพราะการได้อยู่กับเพื่อนทำให้ได้รู้สึกอิสระจากพ่อแม่ได้ ซึ่งเด็กวัยรุ่นชอบเชื่อเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ ซึ่งการอยู่กับเพื่อนจะรู้สึกว่าตัวเองมีเอกลักษณ์ค้นหาตัวตนได้โดยไม่ถูกจำกัดกรอบ ซึ่งอยู่กับเพื่อนๆ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการลงมือทำเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะดีหรือร้าย ดังนั้นจึงทำให้ครูมีความเห็นว่าปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมนักเรียนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สายสุดา สุขแสง (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน และปัจจัยด้านครอบครัว อยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านความรู้อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงใช้ยาเสพติดอยู่ในระดับน้อย และปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวและความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถทำนายพยากรณ์ได้ร้อยละ 16.10

1.6 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้ไม่แน่นอน ส่งผลทำให้นักเรียนจึงต้องหาเงิน โดยวิธีที่ไม่เหมาะสม รองลงมาคือ นักเรียนต้องการสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว จึงต้องหาเงิน โดยวิธีที่ไม่เหมาะสมนักเรียนมีความพร้อมด้านการเงิน ส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยเพื่อสนองความต้องการได้ทุกอย่าง เช่น มีโทรศัพท์ เลี้ยงเพื่อนฝูง และข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ครอบครัวนักเรียนมีเศรษฐกิจไม่ดีจึงต้องดิ้นรนหาเงินโดยไม่คำนึงถึงอาชีพที่ถูกหรือผิด นักเรียนมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ เห็นว่าครอบครัวยากจน จะส่งผลทำให้มีพฤติกรรมที่ประหยัดอดออม ส่วนนักเรียนมีพื้นฐานะติแตกต่างกับตน คิดน้อยใจ จึงหาทางออกไม่ยอมแพ้โชคชะตาชีวิตที่เป็นอยู่ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่ผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้ไม่แน่นอน ทำให้การส่งเงินเพื่อให้ลูกมาศึกษาหาความรู้มันไม่เพียงพอ อาจส่งผลทำให้นักเรียนจึงต้องหาเงินโดยวิธีที่ไม่เหมาะสม เพื่อมาโรงเรียน

รวมถึงอาจจะเป็นเรื่องที่นักเรียนเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นจึงมีความต้องการที่จะอยากได้ อยากมีสิ่งของใช้ส่วนตัวให้เหมือนกับเพื่อนในวัยเดียวกัน จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีผลต่อพฤติกรรมนักเรียน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพร เพชรคำ, ไพบุลย์ แยมกสิกร และคณะ (2554 : 49-52) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา จังหวัดนครนายก พบว่านักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัย

1.7 ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนและสารสนเทศ ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนมีความพึงพอใจในการที่ได้เข้าไปเที่ยวชมตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ มากกว่าจะอยู่กับครอบครัว รองลงมาคือ การสื่อสารยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลทำให้นักเรียนต้องตกเป็นแหล่งหารายได้ของนายทุนที่แสวงหาผลประโยชน์ ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การโฆษณาในยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลให้นักเรียนหลงใหลจนเกิดการเบี่ยงเบน การโฆษณา สื่อวิทยุมีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน ส่วนการสื่อสารในปัจจุบันส่งผลให้นักเรียนหลงใหลกระแส อิทธิพลของสื่อวิทยุโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารนั้นมีความทันสมัย จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่นิยมการใช้การสื่อสารที่ทันสมัยในการสื่อสารกับเพื่อน หรืออาจจะดูสื่อสารสนเทศตามกระแสนิยม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การรับสื่อต่างๆ ของนักเรียนจะมีทั้งดีและไม่ดี จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นว่าปัจจัยจากการรับรู้ข่าวสารของนักเรียน ที่มีต่อการสื่อสารมวลชนและสารสนเทศอาจส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนทั้งดีและไม่ดีไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพบว่า จิราพร เพชรคำ, ไพบุลย์ แยมกสิกร และคณะ (2554 : 49-52) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา จังหวัดนครนายก พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตจังหวัดนครนายก มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนด้านปัจจัยเกี่ยวกับมวลชนและสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง

1.8 ปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ระบบพีเอชในโรงเรียน ครูมีความคิดเห็นเป็นลำดับสุดท้าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้ระบบพีเอชในโรงเรียนส่งผลทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี รองลงมาคือ การใช้ระบบพีเอชในโรงเรียนส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมทางเจตคติที่ดีและเหมาะสม ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การใช้ระบบพีเอชในโรงเรียนส่งผลทำให้นักเรียนดูแลสุขภาพทางอารมณ์เหมาะสม พีเอชที่สามารถให้คำปรึกษาแก่ส่งผลทำให้นักเรียนมีบุคลิกภาพเหมาะสม การใช้ระบบพีเอชในโรงเรียนส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมทางกายที่เหมาะสม ส่วนพีเอชที่เป็นนักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่าที่มีความประพฤติดี เป็นตัวอย่างที่ดี ส่งผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมตามแบบอย่างที่ดี มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระบบพีเอชในโรงเรียนเป็นกลยุทธ์ในการกระตุ้นให้

นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมให้ดีขึ้นได้ จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นต่อปัจจัยระบบที่เสี่ยงว่าการใช้ระบบที่เสี่ยงในโรงเรียนส่งผลทำให้นักเรียนมีทัศนคติ เจตคติที่ดีต่อเพื่อน ครู และ โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเขาและคณะ (Chao et al., 1991) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมพันธภาพของระบบที่เสี่ยงอย่างไม่เป็นทางการกับระบบที่เสี่ยงอย่างเป็นทางการ ผลการวิจัยพบว่า พี่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจภายในต่อความพึงพอใจในงานและสังคมประภคิตในองค์กร การเปรียบเทียบสัมพันธภาพ พบว่า ผู้ดูแลในระบบที่เสี่ยงอย่างเป็นทางการ มีความคิดเห็นต่อระบบที่เสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสัมพันธภาพโดยการมีพี่เลี้ยงส่งผลทำให้ผู้รับการดูแลมีทักษะและความสามารถในการทำงาน

2. ระดับพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พฤติกรรมด้านอารมณ์ รองลงมาคือ พฤติกรรมทางกาย และพฤติกรรมด้านเจตคติตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนอาจมีความต้องการปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้มีความเหมาะสมโดยให้ความสำคัญกับการปรับพฤติกรรมด้านอารมณ์มากที่สุด จึงทำให้ครูมีความเห็นว่านักเรียนต้องการปรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้ตนเองมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของชัยยงค์ จันทร์โสภา (2550 : 51-52) การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนแสงโตนพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าปรับพฤติกรรมของนักเรียน 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พฤติกรรมทางกาย พฤติกรรมด้านอารมณ์ และพฤติกรรมด้านเจตคติ

2.1 พฤติกรรมทางกาย มีระดับพฤติกรรมของนักเรียน เป็นลำดับที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สนใจการเรียนทำให้ผลการเรียนดีขึ้น เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน รองลงมาคือ นักเรียนมีการปรับปรุงตนเองให้มีการแต่งกายที่สะอาดขึ้นเมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน การไม่มั่วสุมทางเพศ ไม่ใช้สารเสพติด และมีความสัมพันธ์กับคนคนในครอบครัวหรือเพื่อนที่ดีขึ้น มีการเอาใจใส่ดูแลตนเองดีขึ้น เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน นักเรียนมีสัมมาคารวะ มีความสุภาพ พุดจาสุภาพเหมาะสม ไม่ได้เถียง ปฏิบัติตามระเบียบที่โรงเรียนกำหนดไว้ มาโรงเรียนตรงเวลา เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียนนักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ นักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบ สามารถปรับพฤติกรรมมาเป็นถูกระเบียบตามโรงเรียนกำหนดไว้ เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนในโรงเรียนอาจไม่ตั้งใจเรียน หรือไม่ใส่ใจในขณะที่ครูสอน และครูอาจมีเทคนิคในการเอาใจใส่ในการดูแลนักเรียนจึงส่งผลทำให้การปรับพฤติกรรมทางกาย

ของนักเรียนโดยอาจให้ความสำคัญกับการเข้าเรียนในห้องมากขึ้น หรือการปรับตนเองให้มาเข้าเรียน ทุกช่วงเวลาที่ตรงเวลา รวมทั้งมีการปรับปรุงตนเองให้แต่งกายที่สะอาดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยงค์ จันทรโสภา (2550 : 51-52) การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนแสงโตนพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การปรับพฤติกรรม ทางกาย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน การปรับพฤติกรรมด้านอารมณ์

2.2 พฤติกรรมด้านอารมณ์ มีระดับพฤติกรรมของนักเรียน เป็นลำดับที่ 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนมีพฤติกรรมไม่โกรธง่าย ไม่ฉุนเฉียว ไม่ใช้อารมณ์ เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน รองลงมาคือ นักเรียนมีเหตุผล เพิ่มขึ้น เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน นักเรียนควบคุม อารมณ์ตนเองได้ เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน นักเรียนรู้จักระงับอารมณ์ เมื่อได้รับ การใช้ระบบพี่เลี้ยงภายในโรงเรียน นักเรียนมีเข้มแข็งมากขึ้นเมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายใน โรงเรียน ส่วนนักเรียนมีพฤติกรรมอารมณ์ที่ไม่รุนแรง ไม่ทะเลาะวิวาทเมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยง ภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอารมณ์ของนักเรียนในแต่ละครและในแต่ละวัน จะมีอารมณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย อาจจะเป็นความพึงพอใจ ความโกรธ ความรำเริง ความเจ็บปวด ความผิดหวัง เพราะตลอดเวลาที่บุคคล อยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งจะอยู่ภายใต้สิ่งเร้า และประสบการณ์ของนักเรียนที่มีอยู่ทำให้อารมณ์แปรเปลี่ยนไปมา ซึ่งอารมณ์ในลักษณะดังกล่าวนี้ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งการที่โรงเรียนได้มีการใช้ระบบพี่เลี้ยงดูแลนักเรียนส่งผลทำให้ นักเรียนมีพฤติกรรมไม่โกรธง่าย ไม่ฉุนเฉียว ไม่ใช้อารมณ์ เมื่อได้รับการใช้ระบบพี่เลี้ยงภายใน โรงเรียน จึงส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมทางอารมณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยงค์ จันทรโสภา (2550 : 51-52) การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนแสงโตนพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การปรับพฤติกรรม ของนักเรียนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนกลุ่มเป้าหมายสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มี สัมมาคารวะ มีกิริยามารยาทที่สุภาพ ไม่แสดงกิริยาก้าวร้าว เมื่อครูว่ากล่าวตักเตือนก็แสดงกิริยารับฟัง ด้วยอาการสงบ

2.3 พฤติกรรมด้านเจตคติ มีระดับพฤติกรรมของนักเรียน เป็นลำดับสุดท้าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด คือ มีเจตคติที่ดีต่อบรรยากาศภายในโรงเรียน รองลงมาคือ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนในห้องเรียน และในโรงเรียน ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนในห้องเรียนและในโรงเรียน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอน มีเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนของครูในการส่งเสริมในจัดกิจกรรม ส่วนมีเจตคติที่ดีต่อบรรยากาศภายในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ก่อนที่นักเรียน

จะได้รับการดูแลจากระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อบรรยากาศภายในโรงเรียนในห้องเรียน รวมทั้งต่อครูผู้สอนหรือวิธีการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเมื่อหลังการที่ได้รับการดูแลระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียนจึงส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมด้านเจตคติมากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการปรับเจตคติที่ดีต่อบรรยากาศภายในโรงเรียน รองลงมาคือ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนในห้องเรียนและในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยงค์ จันทร โสดา (2550 : 51-52) การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนแสลงโทน พิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ก่อนการพัฒนาดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน งานกิจการนักเรียนขาดการวิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน และหลังการพัฒนา การปรับพฤติกรรมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ดีของนักเรียน คือ ด้านตัวนักเรียน และด้านโรงเรียนและครูผู้สอน ส่งผลทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมด้านเจตคติ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนตามมาตรฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน (X_8) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.268 ปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ (X_9) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.850 ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน (X_5) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.259 ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนและสารสนเทศ (X_7) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.450 ปัจจัยเกี่ยวกับตัวเอง (X_1) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.059 และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน (X_4) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.091 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.963 ประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 92.80 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ร้อยละ 13.07 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการใช้ระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน เป็นกระบวนการกระตุ้นให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมตนเองตามแบบอย่างที่ดี หรืออาจเป็นเพราะว่าบุคคลที่เป็นพี่เลี้ยงในโรงเรียนมีการควบคุมดูแลพฤติกรรมนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสม จึงทำให้ปัจจัยระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด และส่วนปัจจัยอื่นๆ ก็รองลงมาตามลำดับ แต่จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าทุกปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน แต่ปัจจัยระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียนจะเป็นปัจจัยที่จะทำให้เด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ มีการปรับพฤติกรรมทั้งทางด้านกาย ด้านอารมณ์ และด้านเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเพื่อนครูและบรรยากาศในโรงเรียนอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา (2552 : 45-51) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของพฤติกรรมที่ดีของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรม การเรียนที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยาเป็นปัจจัย ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ดีของนักเรียน สามารถทำนายพฤติกรรมที่ดีของนักเรียน พบว่า การตระหนักรู้ด้านการเรียน

บรรยากาศทางการเรียนและการสนับสนุนของครอบครัว ได้รับคัดเลือกเข้าสมการ เป็นลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 และลำดับที่ 3 ตามลำดับ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวนี้สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรม การเรียนที่ดีร้อยละ 41.3 และสอดคล้องกับงานวิจัยของภาคภูมิ อิมสอาด (2555 : 56-61) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัย ในตนเองของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ปัจจัยด้านความเชื่ออำนาจในตน (X_2) ปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง (X_3) และปัจจัยด้านสภาพชุมชน (X_4) สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_5) สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองได้ร้อยละ 62.20

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ควรมีการวางแผนการพัฒนารูปแบบระบบ การใช้ที่เสี่ยงในโรงเรียนเพื่อการดูแลและเอาใจใส่นักเรียนให้มีพฤติกรรมทั้งทางด้านกาย ด้านอารมณ์ และด้านเจตคติที่ดีต่อบรรยากาศในโรงเรียน รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนสอนของครู ซึ่งสามารถส่งผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนที่ดีขึ้น รวมทั้งมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนได้

1.2 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูได้มีการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน ที่ไม่เหมาะสม มาวางแผนการปรับพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล รวมทั้งเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริงว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แท้จริงแล้วเกิดจากสาเหตุอะไร เพื่อได้นำข้อมูลมาวางแผนการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนให้เหมาะสมมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษารูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียน ในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

2.2 การศึกษาแนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ